

הספד של שרה'לה שרון

אריק מעיין חי באהבה גדולה ומסורה לתמר מלמוד.
משפחה מאוד גדולה מעיין עם מלמוד.
אריק ותמר נפרדו מבנם בצער ברצונו להיות שייך לעולם הבא.
נגה ביתם, נשואה עם ילדים שהם הנכדים של משפחת מעיין, וזהר שהיה
משענת אהבה לאמא תמר ז"ל ולאבא אריק עד יום פטירתו.
חיים מאוד צנועים היו בבית.
לאריק היו ידיים טובות ולב רחב ברצונו לעזור ולתת כתף.
אריק הוא בן מחזור של שייקה פייקוב יבלי"א ושל דן שימרון ואברהמיק
זקצר שניהם זיכרונם לברכה.
אריק זכה לחיות בתקופה של פשטות. אנשים התעניינו בשלומו כשהיה
צועד במדרכות הקיבוץ.
היה הולך לאיטו. איש בעל כוח פיזי ונפש חפצה באהבה וחמלה. הרבה
סיפורים היו לאריק והרבה תמונות ועבודות יד של תמר.
עכשיו נותר לחפש נחמה בתוך כותלי הבית, בכורסה שאריק התמיד
לשבת, בשולחן האוכל, בפינת המטבח ובשלל זיכרונות מחיים שלמים.
אריק התעייף וביקש לנוח.
לכל משפחת מעיין ומלמוד – שתמצאו את קרן האור הפשוטה, הצנועה
שאריק השאיר בבית, במשפחה, בשבילי הקיבוץ.
היינו בידידות.
מבקשת שתמצא את מקום מנוחתך ליד ליאור ותמר.